

Sygn. akt I.Ca 189/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Szostak - Szydłowska
Sędziowie:	SO Cezary Olszewski SO Aneta Ineza Sztukowska
Protokolant:	sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa Usługowo-Budowlanego (...) Sp. z o.o. w O.**

przeciwko Gminie S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej Gminy S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Elku

z dnia 2 lutego 2015r., sygn. akt I C 311/13

1. Oddala apelację;

2. Zasądza od pozwanej (...) S. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa Usługowo – Budowlanego (...) Sp. z o.o. w O. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II – giej instancji

Sygn. akt: I. Ca. 189/15

UZASADNIENIE

Powódka Przedsiębiorstwo Usługowo-Budowlane (...) sp. z o.o. w O. domagała się zasądzenia od pozwanej (...)S. na jej rzecz kwoty 36.875 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lutego 2013 r. do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 14 maja 2013 r. w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Elku uwzględnił powództwo w całości.

Pozwana (...) S. złożyła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, w którym domagała się oddalenia powództwa w całości i zasądzenia od powódki na jej rzecz kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 2 lutego 2015 r. w sprawie o sygn. akt: I. C. 311/13 Sąd Rejonowy w Elku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 36.875 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.261 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe orzeczenie zostało wydane w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Dnia 28 marca 2011 r. po przeprowadzeniu postępowania w ramach przetargu nieograniczonego, pomiędzy Gminą S. a Przedsiębiorstwem Usługowo-Budowlanym (...) sp. z o.o w O. doszło do zawarcia umowy na podstawie której ten ostatni przyjął do wykonania obowiązki związane z pełnieniem funkcji inżyniera kontraktu w formie przedstawicielstwa w ramach przygotowania i realizacji zadania inwestycyjnego pod nazwą „Rozbudowa i modernizacja infrastruktury wodno-ściekowej w Regionie W. (...) - (...) dla W. (...) - Gmina S.”.

Na podstawie w/w umowy, strony ustaliły, że rezultatem do osiągnięcia przez inżyniera kontraktu w ramach tej umowy są działania mające na celu doprowadzenie do terminowego i zgodnego z zakresem rzeczowym zakończenia kontraktu, zgodnie z zakresem opisanym w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia z uwzględnieniem ewentualnych dopuszczonych przez zamawiającego zmian powstałych w trakcie realizacji kontraktu (§1 pkt 2). Integralną część tej umowy stanowiły: Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia wraz ze wszystkimi załącznikami oraz oferta wykonawcy (§ 2). Termin realizacji umowy strony ustaliły do dnia 28 marca 2013 r. Wynagrodzenie inżyniera kontraktu ustalono na kwotę 218.940 zł brutto. Zapłata wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy, jak również jej części stanowiącej przedmiot odbioru, miała być dokonana po ich wykonaniu i odbiorze przez zamawiającego w trzech etapach określonych w § 7 umowy, na podstawie prawidłowo wystawionych przez inżyniera kontraktu faktur VAT. Ostatnia część wynagrodzenia umownego w wysokości 20% miała zostać wypłacona inżynierowi kontraktu po należyтым wykonaniu umowy zatwierdzonym przez zamawiającego (Gminę S.) raportem końcowym i po uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie inwestycji. Strony również ustaliły, że inżynier kontraktu będzie odpowiedzialny względem zamawiającego, jeżeli poprzez swoje działania doprowadzi do powstania szkody w szczególności wad zmniejszających wartość zadania inwestycyjnego. Zamawiający, który otrzymał wadliwy przedmiot umowy lub jego część, wykonując uprawnienia z tytułu rękopisów względem inżyniera kontraktu mógł: żądać usunięcia wad, wyznaczając w tym celu inżynierowi kontraktu odpowiedni dla obu stron termin z zastrzeżeniem, że po bezskutecznym upływie ustalonego terminu odstąpi od umowy; nie żądając usunięcia wad żądać obniżenia wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy; odstąpić od umowy, jeżeli wady są istotne i uniemożliwiają wykorzystanie opracowań dla danej inwestycji (§ 9). Inżynier kontraktu zobowiązał się do wszczęcia w terminie 30 dni od dnia podpisania umowy postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych poprzez dokonanie (na podstawie zatwierdzonej przez zamawiającego dokumentacji w tym zakresie) niezbędnych publikacji w imieniu zamawiającego lub pełnienie asysty doradczej przy wykonywaniu tych publikacji przez zamawiającego. W przypadku wszczęcia ponownego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (ogłoszenia ponownego postępowania przetargowego) inżynier kontraktu zobowiązał się do jego wszczęcia w terminie 14 dni od daty unieważnienia wcześniejszego postępowania (§ 5).

Zakres obowiązków inżyniera kontraktu został określony w Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia oraz załączniku nr 8 do SIWZ. Zgodnie z postanowieniami SIWZ (pkt III ppkt 2), do tych obowiązków należała przede wszystkim organizacja i koordynacja procesu inwestycyjnego, a także sporządzanie zgodnie z przepisami Prawa zamówień publicznych, a także przepisami unijnymi w tym zakresie i przedstawianie do zatwierdzenia zamawiającemu kompletnej dokumentacji niezbędnej do wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wraz z załącznikami, w tym projektu kontraktu (wzoru umowy z wykonawcą robót budowlanych) oraz przeprowadzenia kompletnych procedur (w tym zgodnie z życzeniem zamawiającego dokonanie niezbędnych publikacji w imieniu zamawiającego lub pełnienie asysty doradczej przy wykonywaniu tych publikacji przez zamawiającego) zgodnie z Prawem zamówień publicznych w celu udzielenia przez zamawiającego koniecznych zamówień publicznych. Zamawiający przewidział przeprowadzenie postępowania przetargowego (w trybie przetargu nieograniczonego) z podziałem na części odpowiadające każdemu z etapów inwestycji. Obowiązkiem

inżyniera kontraktu było też (pkt III ppkt 2 lit. d) prowadzenie rozliczeń rzeczowo-finansowych projektu oraz sprawozdawczości, w zakresie wymaganym przez instytucje finansujące oraz rozliczenie końcowe projektu (raport końcowy).

Szczegółowy zakres obowiązków inżyniera kontraktu został zawarty w załączniku nr 8 do SIWZ w pkt 1-68. Do obowiązków tych należało m. in. przygotowanie i udział w charakterze pełnomocnika zamawiającego w ewentualnych postępowaniach odwoławczych, informowanie zamawiającego i uzgadnianie z nim kluczowych czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego, redagowanie i uzgadnianie z zamawiającym odpowiedzi na zapytania wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, opracowanie i przedłożenie zamawiającemu harmonogramów rzeczowo-finansowych, sprawdzanie, weryfikowanie i zatwierdzanie raportów i rozliczenie finansowe wykonawcy robót wraz z określeniem kosztów kwalifikowanych i kosztów niekwalifikowanych zgodnie z zasadami określonymi przez instytucje finansujące projekt, sprawdzanie i dostarczanie zamawiającemu wszystkich poświadczeń i dokumentów przygotowanych lub dostarczonych przez wykonawcę robót, sporządzanie raportów (w tym końcowego określającego rzeczowe i finansowe rozliczenie projektu, uzyskane efekty techniczne i technologiczne, wykaz kosztów projektu), wystawianie przejściowych świadectw płatności dla wykonawców robót oraz końcowego świadectwa płatności, prowadzenie szczegółowego rejestru zaawansowania robót i dostaw, sporządzanie dokumentów związanych z realizacją projektu wymaganych przez procedury wdrażania (...)i M. 2007-2013. Ponadto w pkt 65 załącznika nr 8 zawarto zapis, że inżynier kontraktu zobowiązany będzie w uzgodnieniu z zamawiającym, do wszelkich innych czynności, niewymienionych w kontrakcie, jakie okażą się niezbędne dla prawidłowego przebiegu realizacji projektu „Rozbudowa i modernizacja infrastruktury wodno-ściekowej w Regionie W. (...) - (...) dla W. (...) - Gmina S.” w ramach (...)i M. na lata 2007-2013 oraz zabezpieczenia interesu zamawiającego.

W związku z realizacją powyższego projektu Gmina S. zawarła w dniu 18 lutego 2011 r. z (...) (...)w O. (instytucją pośredniczącą w finansowaniu zadania) umowę o dofinansowanie tego projektu ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach O. (...) (...)i M. na lata 2007-2013”. Umowa ta określała szczegółowe zasady i warunki na jakich dokonywane miało być przekazywanie, wykorzystanie i rozliczanie środków europejskich i dotacji celowej poprzez dofinansowanie powyższego projektu. W ramach tych obowiązków na beneficjenta ((...) S.) został nałożony obowiązek przekazania (...) (...) harmonogramu składania wniosków o płatność w terminie do dnia 10-go każdego miesiąca, począwszy od następnego miesiąca po dniu podpisania umowy; obowiązek składania wniosków o płatność w formie i w oparciu o wzór określony przez instytucję Zarządzającą (...) zgodnie z harmonogramem składania wniosków o płatność w ramach projektu. Wnioski takie winny były być składane przez beneficjenta (w formie elektronicznej) w terminie 30 dni roboczych od dnia poniesienia wydatku kwalifikowanego, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia jego poniesienia. Niezłożenie przez beneficjenta wniosku o płatność, żądanych wyjaśnień albo nieusunięcie przez niego braków lub błędów w terminach określonych przez instytucję Pośredniczącą (...) powodowało wstrzymanie przekazania środków dofinansowania i mogło skutkować rozwiązaniem umowy.

W umowie z dnia 28 marca 2011 r., jak również w stanowiących integralną część tej umowy (...) i załączniku nr (...) do (...) nie wskazano literalnie, że to obowiązkiem inżyniera kontraktu będzie sporządzanie powyższych wniosków o płatność, pomimo, że wymieniono inne rodzaje dokumentów, które miał sporządzać (raporty, przejściowe świadectwa płatności i inne).

Dnia 2 sierpnia 2011 r. T. L. – pracownik (...)w O. nadesłał drogą e-mail pismo, w którym przypomniał (...) S. o obowiązku złożenia do dnia 18 sierpnia 2011 r. wniosku o płatność zgodnie z zapisami umowy o dofinansowanie, informując jednocześnie, że niewywiązanie się z powyższego obowiązku może skutkować rozwiązaniem umowy. Po otrzymaniu tego pisma, w tym samym dniu, sekretarz (...) S. J. F. przekazał tę wiadomość (również drogą elektroniczną) do Spółki (...) informując ją, iż kody dostępu umożliwiające sporządzenie wniosku o płatność znajdują się u (...). W piśmie z dnia 4 sierpnia 2011 r. Spółka odmówiła sporządzenia wniosku o płatność uzasadniając odmowę tym, że zgodnie z łączącą strony umową sporządzanie takich wniosków nie wchodzi w zakres jej obowiązków i nie jest stroną wobec (...)w O.. Poza tym Spółka wskazała, że nie jest w stanie ich przygotować nawet w ramach dobrej współpracy, z powodu braku niezbędnych informacji i dokumentów, które posiada (...) S., z uwagi na wcześniej sporządzane przez nią wnioski o płatność. W odpowiedzi, (...) S. wskazał, iż obowiązek sporządzania wniosków o

płatność przez inżyniera kontraktu wynika z postanowień łączącej strony umowy i powołał się w tej mierze na zapisy (...), pkt 36 44,51,65 załącznika do (...). Spółka (...) zakwestionowała, aby z powyższych zapisów wynikał obowiązek sporządzania przez nią takich wniosków, podnosząc, że jej obowiązek w tej mierze dotyczy sporządzania dokumentów pomocniczych załączanych do wniosku (z którego to obowiązku się wywiązuje), a nie przygotowania samego wniosku.

Wobec niemożności dojścia stron do porozumienia w tej mierze i w związku z możliwymi konsekwencjami niewywiązania się w terminie ze złożenia wniosku o płatność, (...) S. w dniu 11 sierpnia 2011 r. sporządziła i wysłała do (...) w O. taki wniosek. Wniosek ten sporządziła (...) S. w ramach obowiązków pracowniczych. Kolejny wniosek o płatność został sporządzony przez (...) w dniu 7 grudnia 2011 r. Wraz z tymi wnioskami zostały złożone harmonogramy składania wniosków o płatność, harmonogramy rzeczowo-finansowe z dokumentami źródłowymi w postaci faktur.

Na skutek negocjacji stron, następny wniosek o płatność z dnia 9 lutego 2012 r. sporządziła Spółka (...) w oparciu o hasła dostępu i dokumenty udostępnione jej w tym celu przez Gminę S.. Jednocześnie wraz z hasłami dostępu i dokumentami niezbędnymi do sporządzenia takiego wniosku, w dniu 3 lutego 2012 r. (...)przesłała Spółce (...) instrukcję dotyczącą obiegu dokumentów finansowo-księgowych dla projektu (...) W. (...) dla W. (...) - Gmina S.” dofinansowanego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa (...) na lata 2007-2013 r., która została przyjęta zarządzeniem (...)S. z dnia 18 stycznia 2012 r.

Poza tym jednym przypadkiem, Spółka (...) odmówiła sporządzania dalszych wniosków o płatność, podtrzymując odmowę tym samymi argumentami, które były przez nią podniesione we wcześniejszej korespondencji z Gminą. W dniu 6 marca 2012 r. Gmina zażądała od Spółki zwrotu haseł dostępu do wniosku o płatność oraz dowodów księgowych, a następnie pismem z dnia 19 marca 2012 r. poinformowała Spółkę (...), że zadania należące do obowiązków spółki tj. prowadzenie rozliczeń rzeczowo-finansowych projektu oraz sprawozdawczości w zakresie wymaganym przez instytucje finansujące (m. in. składanie wniosków o płatność, aktualizowanie harmonogramów finansowo-rzeczowych realizacji projektu i harmonogramów składania wniosków o płatność) będą realizowane przez inny podmiot, a koszty, które w związku z tym zostaną poniesione w oparciu o § 9 ust. 2 lit. b umowy, obniżą wynagrodzenie Spółki za wykonanie przedmiotu.

Pismem z dnia 19 marca 2012 r. (...) S. zwróciła się do (...)B. W. z propozycją wykonywania przez nią powyższych obowiązków, po godzinach pracy, za wynagrodzeniem 23.275 zł brutto. Wysokość wynagrodzenia została zaproponowana wcześniej przez B. W. pismem z dnia 23 marca 2012 r.

Dnia 26 marca 2012 r. pomiędzy (...) S. a B. W. doszło do zawarcia umowy o dzieło, na podstawie której ta ostatnia zobowiązała się do prowadzenia rozliczeń rzeczowo-finansowych projektu oraz sprawozdawczości w zakresie wymaganym przez instytucję finansującą oraz rozliczenie końcowe projektu, opracowanie i przedłożenie zamawiającemu harmonogramów rzeczowo-finansowych, sporządzanie dokumentów związanych z realizacją projektu wymaganych przez procedury wdrażania Regionalnego Programu Operacyjnego (...) i M. (...), sprawdzanie, weryfikowanie i zatwierdzanie raportów i rozliczenie finansowe wykonawcy robót, branie udziału w postępowaniu kontrolnym dokonywanym przez instytucję pośredniczącą w zakresie obowiązków związanych z wykonaniem umowy za wynagrodzeniem 23.275 zł. Poczynając od tej daty wszystkie kolejne wnioski o płatność w ramach zawartej umowy o dzieło, sporządziła G. W., otrzymując za to od Gminy umówione wynagrodzenie.

W piśmie z dnia 29 marca 2012 r. Spółka (...) podtrzymała swoje stanowisko odnośnie braku obowiązku sporządzania przez nią wniosków o płatność w ramach zawartej umowy z dnia 28 marca 2011 r. informując Gminę, iż jednorazowe sporządzenie przez nią wniosku było spowodowane możliwością zawarcia porozumienia między stronami odnośnie zwrotu kosztów zastępstwa poniesionych przed (...) przez inżyniera kontraktu, do którego to porozumienia jednak faktycznie nie doszło.

Sporządzane przez G. W. wnioski o płatność opierały się na dokumentacji będącej w posiadaniu (...) S. oraz na dokumentach dostarczanych jej przez inżyniera kontraktu w trakcie realizacji projektu (w tym uaktualnionych

harmonogramów rzeczowo-finansowych, rozliczeniach wykonawców, faktur, protokołów odbioru robót, tabel rozliczeniowych robót, przejściowych świadectwach płatności).

Zarządzeniem Wójta Gminy S. z dnia 29 kwietnia 2011 r. została powołana (...) na wyłonienie wykonawcy robót budowlanych pn. „(...) W. (...) - (...) dla W. (...) - (...) S.” wraz z wyposażeniem w zakresie przebudowy i rozbudowy oczyszczalni ścieków w S., modernizacji stacji uzdatniania wody w S., budowy kanalizacji sanitarnej i wodociągu dla miejscowości J.. W skład tej komisji weszli: J. F. (przewodniczący komisji) – przedstawiciel inwestora (...) S. oraz W. K. i G. K. (sekretarz komisji) - przedstawiciele inżyniera kontraktu. Zadaniem komisji było przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zgodnie z ustawą Prawo zamówień publicznych oraz Regulaminem pracy Komisji.

W trakcie prowadzonego postępowania doszło do odrzucenia oferty jednego z wykonawców. Wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2011 r. w sprawie sygn. akt (...) uwzględniła odwołanie i nakazała zamawiającemu Gminie S. unieważnienie czynności odrzucenia oferty wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia - Przedsiębiorstwa (...) S.A. w S. oraz Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) z S. a także powtórzenie czynności badania i oceny tej oferty i zasądziła od zamawiającego Gminy S. na ich rzecz kwotę 13.600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego. W uzasadnieniu tego wyroku podano m. in., że wskazane przez zamawiającego uzasadnienie faktyczne odrzucenia oferty odwołującego na podstawie przepisu art. 89 ust.1 pkt. 2 Prawa zamówień publicznych było ogólnikowe i niewystarczające dla wywiedzenia skutków prawnych tego przepisu względem odwołującego.

Gmina S. zapłaciła koszty wynikające z powyższego wyroku na rzecz odwołującego w zasądzonej wysokości.

W związku z przeprowadzoną w (...) w S. kontrolą realizacji przez (...) programu (...) W. (...) - (...) dla W. (...), Najwyższa Izba Kontroli w wystąpieniu pokontrolnym z dnia 12 marca 2012 r. zwróciła uwagę Gminie na to, że nie skorzystała z możliwości obniżenia wynagrodzenia inżyniera kontraktu o kwotę 13.600 zł stanowiącą koszty postępowania odwoławczego w oparciu o § 9 ust. 2 lit. b zawartej umowy wskazując, że przyczyną wydania niekorzystnego dla Gminy S. było niedopełnienie obowiązków przez inżyniera kontraktu, który w niewłaściwy sposób przygotował uzasadnienie podjętej przez zamawiającego decyzji o odrzuceniu oferty, co zostało podkreślone w uzasadnieniu wyroku (...). W konsekwencji dyrektor Delegatury NIK zobowiązał (...) S. do podjęcia działań mających na celu obniżenie wynagrodzenia inżyniera kontraktu o wyższą kwotę.

Dnia 5 marca 2012 r. doszło do spotkania stron, w trakcie którego Gmina S. poinformowała Spółkę (...) o zaleceniach pokontrolnych NIK w zakresie obowiązku obciążenia inżyniera kontraktu kosztami postępowania przez (...) w wysokości 13.600 zł. Gmina podtrzymała nadal swoje stanowisko odnośnie istnienia obowiązku Spółki prowadzenia rozliczeń finansowych projektu oraz sprawozdawczości w zakresie wymaganym przez instytucje finansujące. Spółka (...) przedstawiła z kolei projekt porozumienia dotyczący pokrycia przez (...) S. kosztów zastępstwa procesowego podmiotu który reprezentował Gminę w postępowaniu przed Krajową Izbą Odwoławczą poniesionych przez Spółkę, na co Gmina nie wyraziła zgody.

W piśmie z dnia 29 marca 2012 r. Spółka (...) podniosła, że samo wydanie przez (...) niekorzystnego dla Gminy rozstrzygnięcia nie może stanowić podstawy do obniżenia wynagrodzenia inżyniera kontraktu, gdyż Spółka wykonywała swoje zobowiązania z tytułu umowy należycie.

W okresie wrzesień-grudzień 2011 r. pomiędzy stronami była prowadzona korespondencja odnośnie złożonego przez Gminę wobec inżyniera kontraktu żądania uporządkowania dokumentacji związanej z realizacją projektu, na (...) Spółka (...) nie wyraziła zgody, podnosząc iż takie czynności nie mieszczą się w zakresie jego obowiązków wynikających z zawartej umowy.

W grudniu 2012 r. Przedsiębiorstwo Usługowo-Budowlane (...) (...) w O. sporządziło raport końcowy realizacji projektu, który dnia 15 stycznia 2013 r. został zatwierdzony przez Gminę S. bez zastrzeżeń. Przed podpisaniem tego raportu (...) S. J. F. w pismach skierowanych do Spółki (...) drogą elektroniczną wnioskował o zawarcie w nim zapisu

odnośnie sporządzenia przez inżyniera kontraktu jednego wniosku o płatność, jednakże ostatecznie taki zapis nie znalazł się w zatwierdzonym raporcie.

Wobec zakończenia wykonywania inwestycji dnia 18 stycznia 2013 r. Przedsiębiorstwo Usługowo-Budowlane (...) sp. z o.o. w O. wystawiło fakturę VAT nr (...) na kwotę 43.788 zł brutto, stanowiącą końcowe rozliczenie świadczonych usług na rzecz Gminy S. wynikających z umowy z dnia 28 marca 2011 r.

Dnia 29 stycznia 2013 r. Gmina S. przysłała do Spółki (...) oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności co do kwoty 36.875 zł, obejmującej: kwotę 13.600 zł stanowiącą równowartość poniesionych przez Gminę kosztów wynikających z wyroku (...) z dnia 17 sierpnia 2011 r. z tytułu niedopełnienia obowiązków Spółki (...) w zakresie właściwego sposobu przygotowania uzasadnienia podjętej przez zamawiającego decyzji o odrzuceniu oferty wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia publicznego oraz kwotę 23.275 zł stanowiącą równowartość poniesionych przez Gminę kosztów wynikających z odstąpienia przez Spółkę (...) od prowadzenia rozliczeń projektu w zakresie rzeczowo-finansowym oraz sprawozdawczości wymaganej przez instytucje finansujące (m. in. składanie wniosków o płatność, aktualizowanie harmonogramów finansowo-rzeczowych realizacji projektu i harmonogramów składania wniosków o płatność).

W odpowiedzi na powyższe pismo, Spółka (...) wskazała, że brak jest jakichkolwiek podstaw do obciążania jej kosztami toczonego przed (...) postępowania, jak też kwotą 23.275 zł, bowiem faktyczne rozliczenie kontraktu w zakresie, w jakim nie realizowała tego Spółka (...) zgodnie z zawartą umową, leżało po stronie Gminy S..

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne w całości. Przede wszystkim Sąd ten uznał, że umowa łącząca strony nie należy do kategorii umów o dzieło. Przyjął, że umowa ta jest umową starannego działania, do której mają zastosowanie poprzez art. 750 k.c. odpowiednio przepisy o zleceniu. Świadczy o tym zakres powierzonych powódce jako inżynierowi kontraktu obowiązków, które nie mają charakteru wykonania dzieła, lecz świadczenia pewnych usług określonych w umowie, w tym zwłaszcza w stanowiących integralną jej część postanowieniach SIWZ i załącznika do SIWZ. Czynności wykonywane przez powódkę w ramach umowy były więc typowymi czynnościami dla umów o świadczenie usług w rozumieniu art. 750 k.c.

Zdaniem Sądu Rejonowego, wobec niemożliwości stosowania przepisów o rękojmi do umów polegających na świadczeniu usług, podstawą ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej powódki względem pozwanej należy rozpatrywać w oparciu o art. 471 k.c. Zwrócił przy tym uwagę, że inżynier kontraktu odpowiada wobec zamawiającego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie czynności określonych umową. Do naprawienia szkody wywołanej niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy stosuje się więc ogólne zasady odpowiedzialności odszkodowawczej, określone w art. 361-363 k.c. Ciężar dowodu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, istnienia szkody w określonej wysokości oraz normalnego związku przyczynowego między naruszeniem przez powódkę więzi zobowiązaniowej a szkodą obciążał w danym przypadku pozwaną (...) S., stosownie do art. 471 k.c.

Sąd I instancji zważył, że zarzuty pozwanej wobec powódki sprowadzały się do dwóch kwestii: niewykonywania przez powódkę jako inżyniera kontraktu obowiązku sporządzania wniosków o płatność do (...) (tj. częściowego niewykonania zobowiązania) oraz nienależytego wykonania obowiązków polegających na wadliwym sporządzeniu uzasadnienia decyzji o odrzuceniu oferty jednego z wykonawców biorących udział w przetargu, co skutkowało koniecznością poniesienia przez Gminę kosztów postępowania odwoławczego na rzecz odwołującego (tj. nienależytego wykonania zobowiązania). Według pozwanej powyższe obowiązki powódki jako inżyniera kontraktu wynikały z zawartej umowy z dnia 28 marca 2011 r.

Zdaniem Sądu Rejonowego, pozwana powyższych okoliczności nie udowodniła w sposób należyty. Analizując materiał dowodowy, Sąd Rejonowy zważył, że nie można jednoznacznie przyjąć, że obowiązkiem powódki jako inżyniera kontraktu było sporządzanie za zamawiającego, czyli pozwaną Gminę spornych wniosków o płatność łącznie z harmonogramami ich składania. Taki literalny zapis nie został zamieszczony w postanowieniach umowy normujących obowiązki powódki. Nie został także wyliczony enumeratywnie wśród czynności, do których była zobowiązana

powódka – w opisie przedmiotu zamówienia zawartym w załączniku do SIWZ - wskazano rodzaje dokumentów, które miała sporządzić powódka, jednak pośród nich nie wymieniono wniosków o płatność.

Celem ustalenia, czy w przedmiotowym projekcie dotyczącym „(...) (...) (...) - (...) (...) (...) - (...) S.” wnioski o płatność stanowią element konieczny sprawozdawczości w zakresie wymaganym przez instytucje finansujące, Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego rewidenta E. K.. Na podstawie opinii w/w biegłej, Sąd przyjął, że wnioski o płatność stanowią element sprawozdawczości. Biegła ta podała, że obowiązki beneficjenta (Gminy S.) w zakresie sprawozdawczości wynikają z umowy o dofinansowanie projektu zawartej dnia 18.02.2011 r. z (...) (...)w O.. Biegła przyznała, że wniosek o płatność jest pewnego rodzaju sprawozdaniem i do jego wygenerowania potrzebne są dokumenty dotyczące danego realizowanego zadania, zarówno dokumenty rzeczowe, jak i finansowe. Dokumenty, które są niezbędne do jego sporządzenia w dużej części znajdują się u beneficjenta (pозwanej (...)). Wszystkie dokumenty, które sporządza inżynier kontraktu są niezbędne do wniosku o płatność.

W oparciu o w/w opinię, Sąd I instancji uznał, że wnioski o płatność stanowią element konieczny sprawozdawczości wymaganej przez instytucje finansujące, jednakże nie oznacza to że obowiązek ich sporządzenia spoczywał na powódce jako inżynierze kontraktu wobec niewskazania takiego obowiązku wprost w zawartej umowie pośród enumeratywnie wymienionych czynności, które miała wykonywać powódka opisanych w załączniku do SIWZ. Opis przedmiotu zamówienia sporządzony przez zamawiającego, a więc profesjonalistę winien być tak sformułowany, aby nie powodować wątpliwości interpretacyjnych odnośnie podstawowych obowiązków stron. Postępowanie pozwanej Gminy wskazuje, że również miała ona wątpliwości odnośnie tego, czy to Gmina jako strona umowy o dofinansowanie projektu, czy też powódka jako inżynier kontraktu ma sporządzać takie wnioski. Świadczy o tym wydanie i przesłanie powódce instrukcji obiegu dokumentów finansowo-księgowych stosowanych przy realizacji projektu dopiero w dniu 18 stycznia 2012 r., a więc już po sporządzeniu przez pozwaną trzech wniosków o płatność. Wprawdzie powódka w dniu 9 lutego 2012 r. sporządziła jeden wniosek o płatność w oparciu o kody dostępu i dokumenty dostarczone jej przez pozwaną, jednakże nie dlatego, że uznała, iż wchodzi to w zakres jej obowiązków umownych, lecz na skutek czynionych przez strony negocjacji odnośnie zawarcia ewentualnego porozumienia w kwestiach spornych (m.in. zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz podmiotu trzeciego reprezentującego Gminę przed (...)). Do porozumienia tego jednak nie doszło, dlatego też powódka odmówiła sporządzania dalszych wniosków.

W ocenie Sądu Rejonowego, pozwana nie udowodniła także wysokości szkody, którą jej zdaniem poniosła na skutek nie sporządzania przez powódkę wniosków o płatność. Zdaniem Sądu I instancji, pozwana nie przedstawiła wiarygodnych dowodów potwierdzających fakt, iż wynagrodzenie wypłacone B. W. za wykonywanie czynności określonych umową o dzieło z dnia 26.03.2012 r. w wysokości 23.275 zł jest wynagrodzeniem odpowiadającym rynkowym stawkom za tego rodzaju czynności, jak również tego, że zakres czynności za które wypłacono powyższe wynagrodzenie obejmuje wyłącznie te czynności, których nie wykonywała zdaniem pozwanej w ramach obowiązków inżyniera kontraktu powódka. Sąd Rejonowy nie podzielił również twierdzeń pozwanej Gminy dotyczących konieczności obniżenia wynagrodzenia powódki o kwotę 13.600 zł stanowiącą równowartość poniesionych przez pozwaną kosztów z tytułu niedopełnienia przez powódkę obowiązków właściwego przygotowania i uzasadnienia podjętej przez pozwaną decyzji o odrzuceniu oferty wykonawców. W tym kontekście Sąd I instancji wskazał, że do obowiązków powódki w zakresie postępowania przetargowego należało: sporządzenie i przedstawianie do zatwierdzenia zamawiającemu kompletnej dokumentacji niezbędnej do wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wraz z załącznikami, w tym projektu kontraktu oraz przeprowadzenie kompletnych procedur zgodnie z Prawem zamówień publicznych- pkt III ust. 3 (...). W precyzyjnym obowiązku inżyniera kontraktu załączniku nr(...)do (...) wskazano, że do tych obowiązków należy przygotowanie i udział w charakterze pełnomocnika zamawiającego w ewentualnych postępowaniach odwoławczych (pkt 7); informowanie zamawiającego i uzgadnianie z nim kluczowych czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego, a także informowanie zamawiającego na bieżąco o przebiegu postępowania przetargowego (pkt 8); redagowanie i uzgadnianie z zamawiającym odpowiedzi na zapytania wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego (pkt 9); w wypadku unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na którymkolwiek z etapów inżynier kontraktu zobowiązany był do ponownego wykonania niezbędnych czynności dla udzielenia zamówienia publicznego

(pkt 10). Zdaniem Sadu Rejonowego, żaden z powyższych zapisów nie obejmuje swoim zakresem obowiązku powódki sporządzania uzasadnień decyzji podjętych przez Gminę jako zamawiającego.

Sąd I instancji zwrócił również uwagę, że do wyłonienia wykonawcy na wykonanie przedmiotu zamówienia została powołana komisja przetargowa, w skład której weszli: J. F. (...) jako przewodniczący oraz W. N. i G. K. (przedstawicielki inżyniera kontraktu). Fakt, że w skład tej komisji wchodziły przedstawicielki powódki nie oznacza, że to powódka podejmowała decyzje wchodzące w zakres obowiązków komisji. Odwołując się do zapisu § 14 Regulaminu Komisji, Sąd Rejonowy przyjął, że decyzję o odrzuceniu oferty podjął zamawiający na podstawie projektu przygotowanego przez komisję przetargową, a nie powódka, która nie była legitymowana do podejmowania takich decyzji.

W konsekwencji powyższego Sąd Rejonowy uznał, że pozwana nie wykazała, że powódka nie wykonała lub nienależycie wykonała zobowiązanie wynikające z zawartej umowy z dnia 28 marca 2011 r.

O kosztach procesu, Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasądając od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.261 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana Gmina S., zaskarżając go w całości i zarzucając:

1. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż umowa łącząca strony była umową zlecenia, a nie umową o dzieło;
2. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż powódka dochowała należytej staranności przy wykonaniu umowy łączącej strony;
3. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż do zakresu obowiązków powódki nie należało sporządzanie wniosków o płatność;
4. naruszenie prawa materialnego w postaci przepisu art. 355 k.c. poprzez jego błędną wykładnię, prowadzącą do ustalenia, iż powódka dochowała należytej staranności;
5. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż powódka sporządziła jeden wniosek o płatność nie w ramach wykonywania zawartej umowy, a w ramach prowadzonych negocjacji;
6. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż pozwana nie wykazała wysokości szkody związanej z niesporządzeniem przez powódkę wniosków o płatność;
7. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż pozwana nie podejmowała przed zawarciem umowy z B. W. starań mających na celu określenie wynagrodzenia za wykonywanie danych usług;
8. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż w zakresie obowiązków inżyniera kontraktu nie leżało sporządzanie uzasadnień decyzji podejmowanych przez komisję przetargową;
9. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż powódka nie ponosi odpowiedzialności za wadliwe sporządzenie projektu pisma o odrzuceniu jednej z ofert, w sytuacji, gdy w skład komisji przetargowej wchodziło dwóch reprezentantów powódki, tj. profesjonalnego podmiotu;
10. sprzeczność ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, polegającą na ustaleniu, iż pozwana ponosi odpowiedzialność za sporządzenie wadliwej decyzji o odrzuceniu jednej z ofert, gdyż to (...) S. zatwierdził

taki projekt, podczas Sąd nie wziął pod rozwagę, iż (...) nie posiadała specjalistycznej wiedzy, potrzebnej dla takiego rozstrzygnięcia;

11. naruszenie prawa materialnego w postaci przepisu art. 471 k.c. poprzez rozpatrzenie odpowiedzialności powódki względem pozwanej;

12. naruszenie prawa materialnego w postaci przepisu art. 63 k.c. poprzez jego błędną wykładnię, prowadzące do błędnego ustalenia, iż wspólnym zamiarem stron nie było zawarcie sporządzania wniosków o płatność w zakresie obowiązków powódki;

13. naruszenie prawa materialnego w postaci przepisu art. 30 ust. 1 ustawy o pracownikach samorządowych poprzez jego błędną wykładnię, prowadzącą do ustalenia braku możliwości zawarcia przedmiotowej umowy pomiędzy pozwaną a B. W.;

14. oddalenie wniosku pozwanej o potrącenie w kwocie wynikającej z wynagrodzenia B. W. w całości, w sytuacji gdy zasadne mogło się wydawać miarkowanie w/w kwoty;

15. naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegające na naruszeniu przepisu art. 233k.p.c., polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu w postaci wystąpienia pokontrolnego Najwyższej Izby Kontroli;

16. naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegające na naruszeniu przepisu art. 227 k.p.c., poprzez niedopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadków osób przeprowadzających kontrolę u pozwanej z ramienia Najwyższej Izby Kontroli;

17. naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegające na naruszeniu przepisu art. 227 k.p.c., poprzez niedopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze świadka pracownika przedsiębiorstwa (...), w sytuacji gdy zeznania świadka byłyby niezwykle istotne dla ustalenia zamiaru stron zawartej umowy.

Mając na względzie powyższe, apelująca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za obie instancje i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych za obie instancje, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Elku do ponownego rozpoznania i pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację, powódka wniosła o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew zarzutom apelacji ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i kompletne, a wyprowadzone z nich wnioski nie budzą zastrzeżeń. Ustalenia te Sąd odwoławczy podziela i przyjmuje za własne, zatem nie powiela. Sąd Okręgowy nie znalazł przy tym podstaw do uwzględnienia zarzutu skarżącego wskazującego na dowolną interpretację zebranego materiału dowodowego przez Sąd I instancji w oparciu o zebrany w toku postępowania materiał dowodowy. Zarzut tak sformułowany jest bezzasadny w przedmiotowej sprawie. Nie można mówić o sprzeczności ustaleń ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym - wbrew twierdzeniom apelacji – albowiem Sąd Rejonowy przekonywująco uzasadnił przyczyny, dla których uznał, że umowa łącząca strony należy do kategorii umów zlecenia oraz, że do zakresu obowiązków powódki nie należało sporządzanie wniosków o płatność, jak też sporządzanie uzasadnień decyzji podejmowanych przez komisję przetargową. Apelacja

pozwanej Gminy nie wskazuje, jakie ustalenia Sądu w powiązaniu z konkretnymi dowodami zostały poczynione wadliwie.

Przypomnieć należy, że w myśl przepisu art. 233 § 1 k.p.c., Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega zaś na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Celem Sądu jest tu dokonanie określonych ustaleń faktycznych, pozytywnych bądź negatywnych i ostateczne ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia. Ocena wiarygodności mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie wyraża istotę sądenia w części obejmującej ustalenie faktów, ponieważ obejmuje rozstrzygnięcie o przeciwnych twierdzeniach stron na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia ze świadkami, stronami, dokumentami i innymi środkami dowodowymi. Powinna ona odpowiadać regułom logicznego rozumowania, wyrażającym formalne schematy powiązań między podstawami wnioskowania i wnioskami oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego wyznaczające granice dopuszczalnych wniosków i stopień prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena Sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysunąć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, lub gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002, sygn. akt II CKN 817/00, Lex nr 56906).

W kontekście powyższego wyводу trzeba stwierdzić, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, nie naruszając tym samym dyspozycji art. 233 § 1 k.p.c. W całości jest ona bowiem logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego. Skarżący w apelacji zaś, nie podważając oceny Sądu pierwszej instancji w zakresie wiarygodności bądź mocy dowodowej poszczególnych dowodów, polemizuje z wnioskami Sądu wyciągniętymi z prawidłowo ustalonych faktów. Argumentacja przytoczona w apelacji nie stanowi więc o naruszeniu art. 233 k.p.c., ale też nie przekonuje o wadliwości poczynionych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń.

Odnosząc się w tym zakresie do kluczowych zagadnień podniesionych w apelacji, zdaniem Sądu Okręgowego, brak jest podstaw, aby obowiązkiem powodowej Spółki w ramach zawartej umowy z dnia 28 marca 2011 r. należało sporządzanie wniosków o płatność. Nie ulega wątpliwości, że prowadzenie rozliczeń rzeczowo-finansowych projektu oraz sprawozdawczości, w zakresie wymaganym przez instytucje finansujące oraz rozliczenie końcowe projektu (raport końcowy) (k. 20) zawiera w sobie konieczność sporządzania m. in. wniosków o płatność. Takie wnioski stanowią konieczny element sprawozdawczości i rozliczeń rzeczowo-finansowych wobec instytucji finansującej. Zauważyć jednak należy, że tak określone obowiązki Inżyniera Kontraktu zostały wyszczególnione wyłącznie w „Instrukcji dla oferenta” sporządzonej dla potrzeb postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i w tym zakresie postanowienia umowy z dnia 28 marca 2011 r. nie wiązały stron. Podkreślić również należy, że szczegółowy zakres obowiązków Inżyniera Kontraktu określała Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) i żadne z jej postanowień nie nakładała na Inżyniera Kontraktu prowadzenia sprawozdawczości obejmującej sporządzanie wniosków o płatność. Zdaniem Sądu Okręgowego, fakt, że strony w sposób bardzo szczegółowy określiły zakres obowiązków Inżyniera Kontraktu oznacza, że nie dopuszczały one wykładni rozszerzającej postanowień umowy pozwalającej na kompleksowe prowadzenie inwestycji. Zdaniem Sądu Okręgowego, gdyby strony zastrzegły, że prowadzenie sprawozdawczości, w tym sporządzanie wniosków o płatność należało do kompetencji Inżyniera Kontraktu, to wówczas taki zapis znalazłby odzwierciedlenie w treści umowy, czy też SIWZ, tak jak to miało miejsce w przypadku obowiązku określonego w pkt 35 SIWZ. W konsekwencji Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że do obowiązków powodowej Spółki należało wyłącznie sporządzanie dokumentów rzeczowo-finansowych, co nie jest równoznaczne z przygotowaniem wniosków o płatność.

Zdaniem Sądu Okręgowego, obowiązek sporządzenia wniosków o płatność spoczywał na pozwanej (...)Zauważyć należy, że projekt (...)w regionie W. (...) – (...) – (...)” był realizowany przez (...) S. (Beneficjenta) na podstawie umowy o dofinansowanie projektu nr (...)06.01.02-28- (...) zawartej w dniu 18 lutego 2011 r. z (...)w O. (instytucją pośredniczącą w finansowaniu zadania) w ramach O. (...)środowiska poprzez budowę, rozbudowę i modernizację infrastruktury ochrony środowiska” Poddziałanie 6.1.2 – „Gospodarka wodno-ściekowa” (...)i M. na lata 2007-2013. Umowa ta określała szczegółowe zasady i warunki, na jakich dokonywane będzie przekazywanie, wykorzystanie i rozliczanie środków europejskich ((...)) i dotacji celowej poprzez dofinansowanie, w formie refundacji lub zaliczki części wydatków kwalifikowalnych poniesionych przez Beneficjenta na realizację Projektu. Umowa ta określała w sposób wyczerpujący obowiązki Beneficjenta związane ze składaniem wniosków o płatność, tj. harmonogram, formę, wzór oraz precyzowała, że wypełnienie wniosku o płatność winno być zgodnie z Instrukcją. W ocenie Sądu Okręgowego, w aktach sprawy brak jest dowodów, które pozwalałyby uznać, że Beneficjent (pозwana Gmina) scedowała swoje obowiązki w zakresie sprawozdawczości na rzecz powodowej Spółki. W konsekwencji stwierdzić należy, że jeżeli skarżący poniósł wydatek w wysokości 23.275 zł na poczet wynagrodzenia B. W. za sporządzenie wniosków o płatność, to nie można nim obciążać powodowej Spółki.

W ocenie Sądu Okręgowego, brak jest też podstaw, aby na powodowej Spółce spoczywała odpowiedzialność za wadliwe sporządzenie projektu pisma o odrzuceniu jednej z ofert. Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że decyzja o odrzuceniu oferty wykonawców ubiegających się o udzielenie zamówienia: Przedsiębiorstwa (...) SA w S. oraz J. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w S. została podjęta przez zamawiającego – Gminę S. w ramach prowadzonego postępowania w trybie przetargu nieograniczonego, a nie przez powodową Spółkę. To na zamawiającym, a więc na pozwanej Gminie spoczywał obowiązek przeprowadzenia procesu przetargowego (art. 15 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych), a powodowa Spółka występuje w roli pełnomocnika zamawiającego. Zauważyć również należy, że przepis art. 18 ust. 1 Prawa zamówień publicznych określa, że co do zasady za przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia odpowiada kierownik zamawiającego, którym jest osoba lub organ, który - zgodnie z obowiązującymi przepisami, statutem lub umową - jest uprawniony do zarządzania zamawiającym, z wyłączeniem pełnomocników ustanowionych przez zamawiającego. Komisja przetargowa jest zaś zespołem pomocniczym kierownika zamawiającego powoływanym do oceny spełniania przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz do badania i oceny ofert, a w szczególności przedstawia kierownikowi zamawiającego propozycje wykluczenia wykonawcy, odrzucenia oferty oraz wyboru najkorzystniejszej oferty, a także w zakresie, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem o unieważnienie postępowania o udzielenie zamówienia (art. 20 w/w ustawy).

Zdaniem Sądu Okręgowego, skarżący nie wykazał, aby kierownik zamawiającego, czyli Wójt Gminy S. określił indywidualnie odpowiedzialność członków komisji przetargowej za wadliwe sporządzenie projektu pisma o odrzuceniu jednej z ofert, jak też, aby odpowiedzialność za to spoczywała na powodowej Spółce. W ocenie Sądu Okręgowego, jeżeli w trakcie prowadzenia postępowania istniała potrzeba skorzystania z wiadomości specjalnych, a więc takich które wykraczały poza zakres ogólnej wiedzy przeciętnego członka komisji przetargowej, to wówczas kierownik zamawiającego z własnej inicjatywy lub z inicjatywy komisji przetargowej powinien powołać biegłych (tak: art. 21 ust. 4 w/w ustawy). Zdaniem Sądu Okręgowego, kierownik zamawiającego nie uczynił tego jednak, a ponadto nie zweryfikował, czy W. K. i G. K. posiadają odpowiednie kwalifikacje pozwalające na należyte sporządzenie projektu pisma o odrzuceniu jednej z ofert. W konsekwencji, uznać należy, że odpowiedzialność za sporządzenia pism spoczywała wyłącznie na kierowniku zamawiającego.

Odnosząc się z kolei do zarzutu naruszenia art. 227 k.p.c. należy wyjaśnić, iż Sąd I instancji nie mógł dopuścić się naruszenia tego przepisu, który określa jedynie, co powinno być przedmiotem dowodu. Przywołany przepis nie przewiduje, ani nie określa uprawnień sądu związanych z rozpoznawaniem sporu, lecz wyznacza granice, w jakich podawane fakty mogą być przedmiotem dowodu w postępowaniu cywilnym. Na jego podstawie Sąd dokonuje selekcji zgłaszanych dowodów z punktu widzenia oceny istotności okoliczności faktycznych, których wykazaniu dowody te mają służyć. Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie zarzut naruszenia art. 227 k.p.c. ma rację bytu tylko w sytuacji, gdy wykazane zostanie, że Sąd przeprowadził dowód na okoliczności niemające istotnego

znaczenia w sprawie, co mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a jego pośrednie naruszenie może polegać na odmowie przeprowadzenia przez sąd dowodu z uwagi na powołanie go do udowodnienia okoliczności niemających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sytuacji, kiedy ocena ta była błędna (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2008 r., II PK 47/08, LEX nr 500202; z dnia 11 maja 2005 r., III CK 548/04, LEX nr 151666 czy postanowienie z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, Lex nr 52753.). Z tego względu przyjmuje się, że sam art. 227 k.p.c. nie może być podstawą skutecznego zarzutu, bez równoczesnego powołania uchybienia innym przepisom postępowania, istotnym dla podejmowania decyzji dowodowych (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2011 r., I CSK 237/10, LEX r. (...); z dnia 6 października 2009 r., II UK 47/09, LEX nr 559955; z dnia 12 lutego 2009 r., III CSK 272/08, LEX nr 520039 czy postanowienie z dnia 9 września 2011 r., LEX nr 1043961, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 lutego 2015 r., I ACa 926/14, LEX nr 1661158).

Mając na względzie wyżej poczynione rozważania, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

Uwzględniając wynik postępowania odwoławczego, o kosztach procesu za instancję odwoławczą, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490), jak w pkt 2 sentencji wyroku.